

Куврата, който свалилъ аварското иго, бѫлгарете са раздѣлиле и по-голѣмата тѣхна часть оставила своето кубанско отечество. Слѣдователно до неговата смѣрть тие сичките сѫ живѣле отвѣдъ Меотийското море, на Кубанъ? Но известно е, че аварете сѫ господствува-ле въ Паннония, въ Дакия и вѣобще отсамъ Ме-отийското море; а на восточната негова страна сѫ господствуvalе турко-хазарете. Онова сѫбитие, което писателите отъ IX вѣкъ изображаватъ за извѣршенно въ растоянието на нѣколко го-дани, като го отнасятъ камъ втората половина на VII вѣкъ, не е нищо повече, освѣнъ обикновенно легендарно предание, което са повтаря въ началната история, като-рѣчи, у сичките на-роди. Умирающиятъ баща завѣщава на синовете си да живѣятъ заедно и въ сѫгласие; а синовете не испѣляватъ обѣщанието си и раздѣлятъ са,— сичкото това е очевидна легенда. Разбира са, че тя са е сѫставила за това, за да обясни широкото распространение на бѫлгарскиятъ народъ, на когото вѣзвите около началото на IX вѣкъ сѫ са простираle вече отъ Волга и отъ Кавказъ до Апенините.

Ние видѣхме вече, че бѫлгарете сѫ преми-нувале презъ Дунавътъ, нападале сѫ на Мизия и на Тракия и доходиле сѫ до стѣните на Ца-риградъ още въ втората половина на V вѣкъ; но и тогава, разбира са, тие сѫ предпринимале тие походи не право изъ своето старо отечест-во, т. е. не отъ брѣговете на Кубанъ. Ако сѫбе-ремъ сичките извѣстия за това, то ще да видиме, че бѫлгарете, като испѣдили остворите изъ юж-